

EÉN IN EEN MILJOEN

Dank u broeder. Dank u broeder Shakarian.

En goedemorgen vrienden. Het is zeker goed om weer hier vanmorgen in Los Angeles te zijn vóór deze grote conventie en de komende bijeenkomst deze komende week in het Embassy Hotel. Ik verwacht u allen daar te zien. En we zijn allen in een grote verwachting om onze Here Jezus te ontmoeten om Hém daar te zien. Hij beloofde dat Hij zou zijn “waar twee of drie vergaderd zouden zijn,” dat Hij daar zou zijn.

² En ik ben er zeker van dat ik Hem vanmorgen ontmoet heb toen ik hier in deze gehoorzaal de trap opliep, toen al de mensen met grote verwachtingen op het ontbijt wachtten en wat er gezegd zal worden. En het is goed om hier met u vergaderd te zijn; en voor het gehoor die via de radio luisteren. Er zijn er hierbinnen zovelen dat ze . . . ik moest naar de lagere verdieping gaan om tot enkelen te spreken. En ik heb zoveel verzoeken gezien, hartproblemen en verschillende kwalen, van hun lichamen, en we zijn hier nu om te bidden voor de zieken en de lijdenden.

³ Net toen ik bovenaan de trap kwam . . . Ik kijk nu naar de bejaarde heer. Hij kwam naar me toe en zei: “Broeder Branham, jaren geleden . . .” Hij zei dat hij zulke ernstige hartproblemen had dat hij . . . ze dachten dat hij zou sterven. En hadden voor hem gebeden, en de genade van God genas hem. En hier is hij vanmorgen, ver in de tachtig, en zich verheugend. Dus, dat maakt dat we nieuwe hoop krijgen.

⁴ En nu vraag ik uiteraard om de gebeden van de mensen die in radio-land meeluisteren, evenals hier. Nadat ik deze samenkomst verlaat, ga ik naar Europa, naar Afrika toe en rondom, voor samenkomsten. En dit is omwille van een visioen, dus het zal daar zeker een geweldige samenkomst zijn. En ik voelde al jaren dat de Here wilde dat ik terug zou komen. De kleine nedere, nederige bediening die Hij mij gaf, ik denk niet dat Hij er daar helemaal klaar mee is. Het leek alsof er ergens een ziel kon zijn die ik in het Evangelienet kon vangen, dat Hij mij gegeven heeft om daarmee mensen te vangen, door goddelijke genezing en te bidden voor de zieken. En ik vraag zeker uw gebeden, zowel van u mensen hier als degenen die buiten via de radio luisteren.

⁵ Ik heb geen tijd dan alleen om een tekst te nemen en te prediken, wat ik verwacht te doen na enkele minuten hier in de—in de . . . deze gehoorzaal, maar gewoon om—om enkele ogenblikken tot u te spreken, om kennis te maken. En voor de mensen die buiten in het land meeluisteren, ik ga dadelijk bidden

voor hen daarbuiten, en ook voor u hier. En ik ben zeker blij om al deze fijne nieuwe vrienden te ontmoeten die ik nog nooit eerder heb ontmoet, net vanmorgen met hen in contact ben gekomen.

⁶ We hebben geweldige tijden gehad in de diensten op andere plaatsen. Ik ga niet meer zo veel uit, het is zo druk. We proberen dus de weg warm te houden tussen Jeffersonville, Indiana en Tucson, Arizona, waar we een paar jaar geleden naartoe zijn verhuisd, door een visioen van de Here, dat ons daarheen stuurde om . . . niet wetende waar ik heen ging. En velen van u hier bij Clifton, ik sprak tot u een poosje voordat ik vertrok en op de Phoenix bijeenkomst over het visioen dat was gekomen. Ik zag zeven engelen in een groep.

⁷ En ik weet, voor het radiogehoor, misschien zijn velen van u geen volle Evangelie mensen, en dit zou een beetje geheimzinnig voor u kunnen lijken. En dat zou het voor mij zijn, maar er is . . . Iemand die iets kan verklaren, je hoeft het dan niet meer door geloof te accepteren. Het zijn dingen die we niet kunnen verklaren, die we door geloof moeten accepteren. We kunnen God niet verklaren. Niemand kan God verklaren. Hij is soeverein en Hij is groots en machtig. Wij—wij aanvaarden het gewoon, omdat we weten dat Hij er is. En dan door ons geloof, door het te accepteren, brengt Hij het respons terug naar ons, de doop met de Heilige Geest.

⁸ Waar ik hier in enige ogenblikken tot u over ga spreken, over “Gods weg,” of “plaats van aanbidding.” En de enige plaats waar u Hem kunt aanbidden, de enige plaats waar Hij u ooit zal ontmoeten, er zijn . . . Er is één Kerk, één plaats, één tijd, één volk uit alle waar God u ontmoet. En ik hoop dat de Here de boodschap hier aan uw harten zal zegenen.

⁹ Nu, toen ik naar Tucson kwam; het was vreemd: die visioenen die tot u spreken in de Naam van de Here. Niet één ervan voor zover ik mij ook kan herinneren, zal wie ook vragen of zij zich ooit één keer kunnen herinneren dat Hij ooit iets heeft gezegd dan dat het de Waarheid was. Het gebeurt altijd precies zoals Hij zegt dat het zal gebeuren.

¹⁰ En Hij zou, volgens de Schriften, tot ons terugkeren in deze laatste dagen in deze soort bediening. Dat zal zijn na de doop met de Geest en het spreken in tongen en goddelijke genezing enzovoort, deze dingen. De afsluiting van de Pinksterboodschap is waar we vandaag over spreken. Deze bediening van Christus Zelf verpersoonlijkt onder Zijn volk, met precies dezelfde dingen die Hij deed toen Hij hier op aarde was; in Zijn Lichaam, de Bruid, die een deel van Hem is, en die dezelfde dingen doet, zoals Man en Vrouw, of Koning en Koningin, net voor de huwelijksplechtigheid.

¹¹ Deze week, zo de Here wil, wil ik het daar wat over hebben, in onze campagne hier in—in het Embassy Hotel, en enigszins

ter kennismaking op mijn nederige manier van doen. De—de tijd en het uur waarin wij leven, als een persoon niet weet welke kant hij op moet, wat hij moet doen of waarnaartoe te keren, je—je wandelt dan niet meer door geloof; je bent slechts aan het raden, je veronderstelt. En *veronderstellen* is om—om het te “benaderen zonder officiële toestemming.” Als wij dus niet de echte, officiële toestemming hebben om te weten wat God heeft gezegd wat in dit uur zou plaatsvinden, hoe zullen we ooit in staat zijn dit uur onder ogen te zien? En we moeten het onder ogen zien, wetend, door geloof in Zijn Woord, welke dingen er nu behoren te gebeuren, en de toestand van de naties, de toestand van de mensen, de toestand van de kerk, enzovoort.

¹² We moeten dat weten, en dan hoe het onder ogen te zien. Als je niet weet hoe je dat moet doen, dan ben je slechts—slechts wat we altijd wat lukraak noemden: je springt er gewoon in en hoopt dat het *hier* zal zijn en hoopt *dit* en hoopt *dat*, en “zal het zijn?” Maar God wil niet dat we dat zo doen. Hij wil dat we weten wat Hij over deze dag heeft gezegd, en het dan door geloof tegemoet gaan omdat Hij zei dat het op die manier zou zijn. Dan we—weten wij dat u in de Waarheid bent, want je hebt het niet door het horen zeggen van iemand; je hebt Zijn Woord ervoor van wat we moeten doen. En we hopen dat onze hemelse Vader dit—dit deze week aan ons zal geven.

¹³ Nu, het spijt me dat ik onderbrak wat ik een paar ogenblikken geleden zei, over naar Tucson te komen. En ik dacht zelf dat het het einde van mijn leven betekende. Ik dacht dat niemand ooit die schok zou kunnen overleven van die toestand die mij overkwam in dat visioen die ochtend ongeveer om tien uur thuis, dat je ooit daarna in leven kon blijven. Dus ik kwam naar Tucson en heb regelingen getroffen met mijn zoon voor mijn vrouw en—en kinderen om met hem mee te gaan nadat ik was heengegaan, want ik dacht dat het mijn einde was. En ik... in Phoenix en in vele samenkomsten voordat het gebeurde, vertelde ik u precies hoe het zou gebeuren.

¹⁴ Wel, een paar maanden daarna was ik op een ochtend in Sabino Canyon, die net ten noorden van Tucson ligt. Ik was daar om te bidden. En terwijl ik bad; ik had mijn hand op in de lucht en zei: “Vader, ik bid U dat Gij mij op de een of andere manier wilt helpen kracht te geven voor het uur waar ik nu voor sta. En als mijn werk hier op aarde is voltooid, dan moet ik naar U komen. En het is niet dat ik het betreur om te komen, maar ik weet dat U voor mijn gezin zult zorgen. En ik—ik vraag slechts om kracht voor dit uur.” En iets trof mijn hand!

¹⁵ Nu radioluisteraars, dit mag vreemd lijken wat ik heb gezegd, maar het is de waarheid. En God is mijn Rechter.

¹⁶ Ik keek in mijn hand en daar was een zwaard, het had een schede over het handvatgedeelte. En het handvat zelf was

gemaakt van parel, en het zag eruit als een soort goudachtige pareerstang over het handvatgedeelte. En het—het mes zelf leek wel alsof het wat glimmends was, o, iets als chroom of zoiets en het glinsterde in de zon.

¹⁷ Nu, het was ongeveer tien of elf uur 's morgens, helemaal bovenop een berg. Je kunt je voorstellen hoe een persoon (dat ik voel dat ik bij mijn volle verstand ben) zich zou voelen om daar te staan met een zwaard dat nergens vandaan komt, kilometers ver geen mensen, om dat in je hand vast te houden. Ik voelde het, nam en bewoog de kling heen en weer, en wel, het was een zwaard.

¹⁸ En ik keek om me heen. Ik zei: “Wel, hoe kan zoiets nu gebeuren? Hier sta ik hier, precies hier, en kilometers ver niemand in de buurt, en waar kwam dat dan vandaan?” En ik zei: “Wel, ik—ik denk dat het misschien de—de Here is Die mij vertelt dat het mijn einde is.”

En een Stem sprak en zei: “Dit is het Zwaard van de Here.”

¹⁹ En ik dacht: “Wel, een zwaard dan is om . . . voor, zoals een koning, om tot ridder te slaan,” u weet wel hoe ze dat vroeger in Engeland en verschillende plaatsen deden. Ik dacht: “Dat is waarvoor dat is, om iemand tot ridder te slaan.” En ik dacht: “Wel, misschien behoor ik mensen de handen op te leggen of . . .” Ik had allerlei . . . Het menselijk verstand kan helemaal in de war zijn, weet je. Je weet het niet. Ons verstand is eindig; het Zijne is oneindig. Dus, en toen ik het . . . Dan verliet het mijn hand, en ik wist niet waar het heenging, het verdween gewoon. Wel, als een mens niet een beetje over geestelijke dingen zou afweten, zou—zou je op die manier gek worden. Je zou daar staan en je afvragen wat er was gebeurd.

²⁰ En Hij zei: “Het visioen is niet uw eindtijd. Het is voor uw bediening. Dat Zwaard is het Woord. De Zeven Zegels zullen geopend worden, de geheimenissen van . . .”

²¹ En dan twee weken daarna, of twee maanden daarna liever gezegd, was ik boven in de bergen met een groep vrienden toen het gebeurde. Zeven Engelen, zo duidelijk als u hier staat, kwamen vanuit de hemel aangevlogen. De rotsen in de bergen rolden eruit en van de heuvels af en—en mensen stonden daar te schreeuwen en zo, weet u, en het stof vloog alle kanten op. En toen dit gebeurde, zei Hij: “Keer terug naar je huis. Nu zal het, iedere Engel zal één van de zegels zijn, van de Zeven Zegels.”

²² En het staat dus op de band. En het boek zal vrij spoedig worden uitgegeven, aangezien het nu dus grammaticaal verbeterd wordt. Zoals u weet, is mijn grammatica niet erg goed en mensen zouden niet . . . U moet gewoon mensen zijn die van me houden en weten hoe me te verstaan wat mijn grammatica betreft. Maar een theoloog is het voor mij aan het grammaticaliseren, en haalt er al de—de . . . Nu, misschien zei ik

daar het verkeerde woord. Ik weet het niet eens. Dus, ik hoorde iemand lachen dus ik denk dat “grammaticaliseren” niet goed was. Maar, net als de Hollander, je neemt me voor wat ik bedoel en niet voor wat ik zeg, misschien.

²³ En nog maar drie minuten nu, is mij verteld, tot het einde van het programma.

²⁴ Nu, u dierbare mensen die meeluisteren in radio-land, en u die ziek en behoeftig zijn, hier in het gehoor, zou u nu uw handen op elkaar willen leggen terwijl we dit woord van gebed hebben, voor de zieken. Nu, Jezus zei, Zijn laatste opdracht aan de Gemeente: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” “Hén,” hén die geloven! “Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.”

²⁵ Dierbare hemelse Vader, wij zijn vandaag als kinderen, wij gehoorzamen wat U zei te doen. Wij leggen handen op al deze telefoon-verzoeken. Gij ziet hen daar over het land daar, hoe zij behoeftig zijn, het lijden. U ziet degenen hier die behoeftig zijn, en lijden. En wij dragen hen aan U op, dierbare God, met dit geloof in Uw Woord, dat U heeft gezegd: “Deze tekenen zullen degenen volgen die geloven. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Sta het toe, Here, in Jezus Christus’ Naam. Amen. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

[Broeder Branham beëindigt de eerste radio uitzending—Red.]

²⁶ Dank u broeder Shakarian. Het is zeker een groot voorrecht om weer terug te zijn op de uitzending en te spreken tot enigen van onze vrienden die via de radio luisteren alsmede zij die hier aanwezig zijn.

²⁷ En we doen u zeker deze uitnodiging toekomen om morgenmiddag naar het Embassy Hotel te komen om voor u te laten bidden. En niet alleen dat, maar om degenen mee te brengen die zondaars zijn en degenen die teruggevallen zijn. Als we alleen gebed voor de zieken hebben, en we zien God ook voortdurend grote wonderen doen, maar dat komt op de tweede plaats. Het voornaamste is om gered te worden, vervuld met Gods Geest, waarover ik hier zo dadelijk tot u ga spreken, en de toereikendheid, hoe we vervuld móéten worden met Gods Geest.

²⁸ En goddelijke genezing trekt meestal de aandacht van de mensen en brengt hen in de tegenwoordigheid van God. Als God iets doet dat—waarvan ze weten dat het niet . . . wel, dat het niet wordt begrepen. We kunnen niet mechanisch aantonen hoe het gedaan wordt. God doet het op Zijn eigen grote manier. Dan trekt dat de aandacht van de mensen, om te weten dat er ergens een tegenwoordigheid van een Kracht is die iets kan doen dat het menselijk begrip te boven gaat, en dat veroorzaakt dat ze opzien naar het Lam van God. En altijd, goddelijke genezing, er

is mij verteld en ik geloof het zelf dat ongeveer tussen de zestig misschien en zeventig procent van de bediening van onze Here over goddelijke genezing ging. En Hij deed dat om de aandacht van de mensen te trekken. Toen ze dan daar waren, zei Hij: "Tenzij u gelooft dat Ik Hem ben, zult u in uw zonden omkomen."

²⁹ Nu, goddelijke genezing is een geweldige trekpleister om de mensen ertoe te krijgen om naar de Here Jezus te kijken. En doctor F.F. Bosworth, waar velen van u mee bevriend waren en hem kenden, en zijn bediening betekende zoveel voor mij als een jonge prediker. Ik begon in mijn samenkomsten, en ik kwam broeder Bosworth tegen. Hij zei altijd: "Goddelijke genezing," het is een ruwe kleine uitspraak nu, hij zei: "Goddelijke genezing is het aas aan een vishaak." Zei: "Je laat de vis nooit de haak zien. Je laat hem het aas zien, en dan gaat hij achter het aas aan en komt aan de haak." Dus, dat is wat we proberen te doen. Dat is onze . . . we . . . Ons doel is om mensen tot de Here Jezus Christus te krijgen. En Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor eeuwig. Dus als Hij de Geneesheer was in vroegere dagen, is Hij de Geneesheer vandaag.

³⁰ Even een persoonlijk getuigenis voordat ik voor de zieken bid die in radio-land meeluisteren. Het was, enkele dagen geleden zat ik boven in de bergen waar iets geweldigs had plaatsgevonden voor de ogen van vijftien of twintig broeders daar, waar de Engel des Heren zo neerkwam en een groot Licht dat als een komeet vloog, dat door de bergen heen barstte en rotsen die wel zestig meter of meer in het rond vlogen en de toppen van de bomen eraf sloegen. En ik stond er recht onder. En vertelde hen slechts enkele maanden voordat het gebeurde dat het daar zou zijn, en wat er zou gebeuren; eerlijk gezegd werd het de dag tevoren verteld. En al deze mannen die onder pick-uptrucks doken en van alles om weg proberen te komen. Ze wisten niet wat er plaats had gevonden. En Hij sprak en zei wat er direct daarna zou plaatsvinden.

³¹ Op deze bepaalde rots gezeten, daar waar Hij verschenen was; ik had een—een vriend die bij ons was, die van boven in Minnesota was gekomen. Zijn familie zit vanmorgen hier en ik ben er niet zeker van, maar misschien is hij hier op een van de andere verdiepingen. Het was Donavon Weerts, en een fijne jonge kerel, een Lutheraan, die pas zijn leven aan Christus had gegeven en vervuld was geworden met de Geest. Een heel nederige Duitse jongen, ongeveer dertig jaar oud, een gezin, twee of drie kleine kinderen. Hij verhuisde naar Tucson alleen maar om burens van mij te zijn, waar drie- of vierhonderd heen verhuisd waren om burens te zijn. Dus hij . . .

³² En ik ben blij om zulke burens te hebben. Ze volgen me helemaal van Zuid-Afrika en overal alleen maar om dichtbij te zijn en . . . te zien, bij mij, en om bij mij te zijn en te genieten van de zegeningen van de Heer.

Zo'n nederige man, ik had hem nooit zo opgemerkt.

³³ Natuurlijk zijn de mensen die ik ken en met wie ik omga net als mijn eigen broer, zus. Ik let op ze en zie, als ik denk dat ze uit de pas lopen, en neem ze terzijde en praat met ze want ik hou van ze. We willen samen in de Heerlijkheid leven. En misschien denkt u soms in de samenkomsten dat ik scherp tot u spreek. Dat is niet vanwege . . . dat is niet omdat ik niet van jullie hou, maar het komt wel uit mijn hart, want ik—ik . . . Het moet slechts één manier zijn. Er bestaat slechts één manier om God te dienen, en dat is . . . En we moeten op Zijn weg blijven, ongeacht wat onze gedachten zijn. Zijn weg!

³⁴ En ik merkte bij Donavon op, op het puntje van zijn rechteroor, dat het misschien wel drie keer zo dik was opgezwollen en er erg rood uitzag. Welnu, en dacht misschien dat, daar enkele dagen in de woestijn, van waar we waren, dat hij misschien wat cactus in zijn oor had gekregen. Maar toen ik zijn hand vastpakte, ontdekte ik dat het een kanker was. Dus ik zei tegen Donavon, ik zei: "Donavon, heb je . . . Hoe lang zit dat al op je oor?" Om hem gewoon te laten denken alsof ik het niet wist. Ik zei: "Hoe lang zit dat daar al, Donavon?"

Hij zei: "Broeder Branham, ongeveer zes maanden," zei hij.

Ik zei: "Waarom heb je het mij niet gezegd?"

³⁵ Hij zei: "O, ik zag dat u het zo druk had," zei, "ik wilde het—het niet." Hij zei: "Ik dacht dat de Here het u misschien wel een keer zou vertellen."

Dus ik zei: "Besef je wat het is?"

Hij zei: "Ik heb er een goed idee over."

Ik zei: "Dat klopt."

³⁶ En de tweede ochtend, niet meer dan dat, toen ik de jongen bij de hand hield, de tweede ochtend was er niet eens een litteken op z'n oor. Het was allemaal helemaal weg.

³⁷ Zo vaak drukken we, en proberen bij *dit* 'n *dat* te komen. Of . . . Ziet u, het is: "Deze tekenen zullen de gelovige volgen." Er stond niet "als ze voor de zieken zouden bidden." "Als ze de handen op de zieken leggen, zullen ze herstellen!" We moeten zelf geloof hebben in wat we doen. Goed.

³⁸ Dus nu, Donavon is waarschijnlijk hier. U zult hem ontmoeten. Hij zal hier zijn, als hij vanmorgen niet hier is, op een van de andere verdiepingen. U zult hem tegenkomen, en hij kent het getuigenis.

³⁹ En wat zou ik nog meer kunnen zeggen? Ik geloof dat Lukas of Johannes, een van hen zei, dat de wereld niet zou kunnen be- . . . de boeken niet zou kunnen bevatten die zouden kunnen worden geschreven over wat Hij in deze laatste dagen onder de

mensen heeft gedaan; hoe zieken zijn genezen, alcoholisten bij de duizenden zijn bevrijd, en allerlei ziekten en aandoeningen.

⁴⁰ Nu, jullie buiten in radio-land, evenals jullie hier, ik hou hier nu een grote handvol verzoeken die vanmorgen via de telefoon binnen zijn gekomen, die de hele tijd door heeft gerinkeld sinds we hier zijn. En, dus we . . . Honderdzesennegentig verzoeken zijn er vanmorgen via de telefoon binnengekomen sinds we hier binnen zijn. Dus laten we nu samen bidden, terwijl elkeen . . . Waar u ook bent, buiten in het land, leg uw handen op elkaar als u gelovigen bent. Zo niet, leg uw hand op de Bijbel of iets daarbuiten, terwijl wij hier en daar bidden.

⁴¹ Dierbare hemelse Vader, het kleine getuigenis van Donavon Weerts, slechts één van de duizenden, Here, die U zo genadig hebt . . . Ik bid dat U zult neerkijken in de harten van de mensen, zowel hier als in radio-land. En mogen zij allen genezen worden. Moge de boze hen verlaten, en mogen zij bevrijd worden van al hun aandoeningen. Sta het toe, Vader. In de Naam van Jezus Christus, Uw Zoon, vragen wij dit. Amen.

Dank U, Here . . . [Leeg gedeelte op de band—
Red.]

[Broeder Branham beëindigt de tweede radio-uitzending—
Red.]

☆☆☆☆☆☆

⁴² Wel, dit is voor mij de derde keer hier vanmorgen. My! En weet u, er werd zojuist verteld dat we het gebouw binnen ongeveer twaalf, veertien minuten of zoiets dienen te verlaten. En het management zei, die daar op de andere etage zit, dat ze geen maaltijden kunnen serveren. Onze maaltijden duurden wat langer. Wij hebben veel gangen, weet u. Dus we zijn heel, heel blij dat we dit grote geestelijke gastronomische jubileum, zoals ik het zou noemen, hier vanmorgen hebben gehad met deze fijne groep mannen.

⁴³ Ik wil graag vermelden dat we . . . de diensten morgenmiddag weer daar in de Embassy. Nu, we zullen daar voor de zieken bidden en verwachten dat God ons zal ontmoeten. En ik ben gekomen om mijn deel, mijn bediening, in te zetten om (met alles wat we kunnen) deze samenkomst tot een succes te maken. Niet een succes omdat het onze samenkomst is, maar een succes door mensen die Jezus Christus vinden. Dat is het succes. Elke samenkomst, ongeacht hoeveel we God prijzen, hoeveel geweldige dingen we Hem zien doen, hoe vele keren Hij tot ons spreekt in de Geest, enzovoort; tenzij er iets bereikt wordt, er enkele zielen in het Koninkrijk worden gebracht!

⁴⁴ En broeder Shakarian deed zojuist een—een echte uitspraak over wat hij dacht over deze dagen waarin wij—wij leven. Ik geloof dat waarlijk met heel mijn hart dat we net in de sluitingstijd leven, net in de—net in de avondschaduw. De zon

is vergevorderd. En als wij de dingen zien plaatsvinden zoals ze vandaag de dag plaatsvinden, wel, het is moeilijk te zeggen wat een volgende generatie zou brengen. Een paar dagen geleden . . .

⁴⁵ Laat me u even ergens een kleine achtergrond van geven. Ze deden een onderzoek in Arizona, waar ik woon, van alle scholen. Ze gaven de kinderen, zonder dat ze het wisten, een verstandelijke test. En raad eens? Inclusief middelbare scholen en—en basisscholen, leed tachtig procent van de kinderen aan een verstandelijke achterstand. Zeventig procent van hen waren televisiekijkers. Zie, de boze dingen, ze zijn gewoon bij ons binnengeglipt en we weten niet . . . Je vraagt je af hoe het komt. U kunt de Stem van God ertegen horen schreeuwen, en toch, hier vinden we ons—onzelf erin verstrikt.

⁴⁶ Laat me u iets schokkends geven. Zie: “Niet ieder die tot Mij zegt: ‘Here, Here,’ zal binnengaan, maar wie doet de wil Mijns Vaders.” Zijn wil is Zijn Woord. Wij kunnen nog zo religieus zijn, geweldige tijden hebben en schreeuwen, springen, in deze samenkomsten, waarvoor we . . . Ik—ik wil niet kritisch zijn. Maar ik heb een—een plicht tegenover God, en die plicht is om oprecht te zijn en te zeggen wat Hij wil dat ik zeg. En ik—ik ben zeker dankbaar voor de Californië Afdeling die mij heeft bijgestaan wat—wat betreft mijn overtuigingen. Als ik mijn overtuiging niet uitspreek, ben ik een hypocriet, en niet, ben ik niet eens eerlijk met u. En als ik met u niet eerlijk kan zijn, hoe zal ik dan eerlijk met God kunnen zijn? Want ik zie u en spreek met u. Natuurlijk doen we dat ook tot God, maar we moeten werkelijk oprecht en eerlijk met elkaar zijn. We bevinden ons werkelijk in een—een afschuwelijk, afschuwelijk tijdperk. En hebt u er ooit bij stilgestaan . . .

⁴⁷ Laat me u even een kleine analyse geven. “Niet ieder die tot Mij zegt: Here, Here, zal daar binnengaan, maar wie doet de wil Mijns Vaders.” Jezus zei op aarde: “De mens zal niet leven bij brood alleen, maar door ieder Woord.” Ieder Woord! Niet slecht af en toe een Woord, maar door ieder Woord.

⁴⁸ Het was één Woord dat verkeerd werd geloofd door Gods . . . van Gods geboden waardoor de dood, verdriet en elke ziekte en hartzeer werd veroorzaakt; door Gods Woord te missen, één Woord! Als hij het menselijk ras de dood in bracht door één Woord mis, verkeerd te geloven, “zeker,” zeker. Maar Hij zei dat het zou gebeuren. Satan zei: “Zeker zal het niet.” Maar het gebeurde.

⁴⁹ We moeten dus ieder Woord van God houden. En als het menselijk, en al dit lijden en dingen die plaatsvonden in het menselijk ras door het misinterpreteren of—of verkeerd geloven van één woord, hoe gaan wij dan terug door er één te missen, als het deze hoge prijs heeft gekost, zelfs het leven van Zijn Zoon?

. . . velen zijn geroepen, . . . weinigen zijn uitverkoren.

. . . velen zijn geroepen, . . . weinigen zijn uitverkoren.

⁵⁰ Ik kan hier geen tekst uit nemen, maar, omdat we er de tijd niet voor hebben, maar gewoon om iets bij u achter te laten.

⁵¹ Laten we eens denken aan . . . Op een dag ging ik met broeder Shakarian naar waar ze vee kruisten. En ik zag het—het. . . in het laboratorium waar broeder Shakarian me mee naartoe bracht. En ze doopten in het sperma van de mannelijke koe een kleine. . . zoiets als een instrumentje, een luciferstokje, en pakten wat van dat sperma op en legden het onder deze lens dat het honderden keren vergrootte. En er waren kleine zaadcellen die daarin rondansten, in dat sperma. En we weten dat de zaadcel van het mannetje komt, en het ei van het vrouwtje. En ik vroeg de chemicus daar, ik zei: “Wat is dat wat daar zo opspringt?”

Hij zei: “Dat—dat zijn kleine stiertjes en kalfjes.” Zie?

En ik zei: “In dat kleine druppeltje?”

Hij zei: “Ja.”

⁵² Ik zei: “Misschien zitten er dan in al het sperma wel een miljoen?”

Hij zei: “O ja.” Zie? Nu, let goed op.

⁵³ Nu, wanneer deze geweldige zaak plaatsvindt, is er één ei dat wacht op die ene zaadcel uit dat miljoen. En er is niemand die kan weten welke zaadcel dat is of welk ei dat is. Als je op de natuurlijke geboorte zou letten, dan is dat een grotere mysterie dan de—dan de maagdelijke geboorte. Want in dit sperma zit er één daarbinnen die voorbestemd is om te leven, en de rest ervan zal sterven. En het is niet de eerste die aankomt; het is de eerste die samenkomt, met het ei. Misschien komt het ei van achter het sperma omhoog of in het midden van het sperma; de zaadcel misschien evenzo, het ei. De zaadcel kruipt in het ei en het staartje valt er vanaf en daar begint de ruggengraat. Er is slechts één, in die hele hoop van een miljoen, die het zal halen, slechts één; en dat wordt bepaald door een voor de mens onbekende Kracht. Toch bent u, allemaal aan elkaar gelijk, elk van die zaadcellen zijn aan elkaar gelijk. Zo is het ook bij dieren. Zo is het ook bij de mens. Het wordt bepaald of het een jongen of een meisje zal worden, roodharig, zwartharig of wat ook. Het wordt door God bepaald. Ze zien er allemaal hetzelfde uit in het natuurlijke, maar er is één daarin die tot leven bestemd is; één in een miljoen, hoewel ze allemaal gelijk zijn.

⁵⁴ Toen Israël Egypte verliet, waren er ongeveer twee miljoen mensen, die tegelijkertijd vertrokken. Ieder van hen hoorde de boodschap van een profeet. Ieder van hen zag de Vuurkolom. Ieder van hen werd in de Rode Zee tot Mozes gedoopt. Ieder van hen jubelde in de—in de Geest, sloeg op de tamboerijnen en rende langs de oever heen en weer met Mirjam, toen Mozes zong in de Geest. Zij allen dronken van dezelfde geestelijke Rots. Zij allen

aten iedere avond vers Manna. Ieder van hen! Maar er waren twee die het land bereikten, één uit een miljoen.

⁵⁵ Wat was de test? Zij dronken allemaal van dezelfde Rots, zij aten allemaal hetzelfde geestelijke Manna zoals wij het vanmorgen eten, maar de Woordtest stelde hen op de proef. Toen het tot de tijd van Kades-barnea kwam, toen ze over in het beloofde land begonnen te gaan, en ze konden er niet oversteken totdat ze door het Woord werden getest. En al de—de andere tien kwamen terug en zeiden: “We kunnen het niet halen! De mensen zijn als . . . Wij zijn als sprinkhanen vergeleken bij hen, hun grote ommuurde steden. De tegenstand is te groot.”

⁵⁶ Maar Jozua en Kaleb kalmeerden de mensen. Zij zeiden: “Wij zijn meer dan in staat om het te doen!” Waarom? God zei voordat ze naar het beloofde land vertrokken: “Ik heb u het land gegeven. Ik heb het u gegeven. Het is van u.” Maar er waren één uit elk miljoen.

⁵⁷ Er zijn vandaag ongeveer vijfhonderd miljoen zogenaamde Christenen op de wereld, en elke dag eindigt een generatie. En nu, wat als de Opname vandaag zou komen, en er vijfhonderd mensen wereldwijd in de Opname zouden gaan? U zou er nooit iets over weten of het zelfs in de kranten zien staan dat ze weggingen. En de Komst des Heren is een geheime Komst. Hij zal ongemerkt komen wegnemen. Het zal zo'n minderheid zijn, dat . . .

⁵⁸ Net zoals het was in de dagen toen de discipelen Jezus vroegen: “Waarom zeggen de Schriftgeleerden dat—dat Elia eerst moet komen?”

Hij zei: “Hij is reeds gekomen, en u hebt het niet geweten.”

⁵⁹ Hebt u er wel eens over nagedacht wat de mensen deden? Ze gingen gewoon door met te geloven dat Ma- . . . dat Ma- . . . dat Elia zou komen. En hij bevond zich in hun midden, en ze wisten het niet.

⁶⁰ Zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen! Ze zullen met Hem precies hetzelfde doen. De Geest van God is hier. Wel, wat gaan we ermee doen? Zullen we Manna enzovoort gaan eten, en niet steeds hogerop komen naarmate we groeien?

⁶¹ Is het u ooit opgevallen dat een zaadje, zoals eerwaarde Pitts zonet vertelde, en hoe dat een zaad de grond ingaat? Er zijn veel zaden daar in de grond. Toen God over het water bewoog met het Licht, en Licht tevoorschijn werd gebracht, de eerste tegenwoordigheid van God, gesproken Licht, kwam door Gods Woord. En Gods Woord is het enige dat nog steeds Licht brengt. En toen de wateren teruggingen, lag het zaad al in de aarde, en het Licht bracht slechts de zaden voort die een kiem in zich hadden zitten, opkomen. God Die Zijn schepping aan het maken was.

62 En nu, op Paasmorgen was er een ander Licht dat de aarde trof, toen de Heilige Geest werd gegeven. En Die is gegeven om Licht te brengen aan die Zaden waarvan God door Zijn voorkennis wist dat ze hier op de aarde zouden zijn. Zoals Hij het van de eerste natuurlijke zaad wist, weet Hij waar het geestelijke Zaad is. Uw lichaam lag hier toen op de aarde, toen God de aarde voor het eerst in bestaan bracht. Wij zijn een deel van de aarde. Wij lagen daar. En door Zijn voorkennis wist Hij precies wie Hem zouden liefhebben en wie Hem zouden dienen en wie niet. Zijn voorkennis weet dat. Als dat niet zo is, dan is Hij God niet. Hij kan niet God zijn zonder oneindig te zijn. En als Hij oneindig is, weet Hij alle dingen.

63 Dus ziet u, mensen die hun blunders maken. Ze struikelen erover. Ze rennen erop af, en ze denken *dit* en *dat*, maar het werkt niet goed uit, we zien dat. Maar er is een manier waarop het wel goed uitwerkt, dat is om Gods volmaakte wil te vinden en er in te staan, waar God u voor riep.

64 Zoals broeder Jack enkele ogenblikken geleden vertelde, over hier op het—het Pershing Square, al de verwarring. De ene zo en de andere zo; en over de theologen, enzovoort, als je iets over theologie wilt weten, ga daar dan heen.

65 Ik geloof dat dat net zoiets is als in Hyde Park in Londen. Ik ben daar geweest, iedereen heeft z'n eigen idee. Het is een—het is een conglomeraat van een hedendaagse wereld in Babylon.

66 Maar is het u opgevallen, toen—toen Broeder Pitts vanmorgen doorging met zijn lieflijke boodschap tot ons? Toen hij úit het park begon lopen, daar vond hij een kleine Paaslelie. “Te midden van alle verwarring,” zoals hij het tot ons bracht, “het had geen mogelijkheid om ‘ja’ of ‘nee’ te zeggen. Het was een leven van God dat erin straalde, te midden van alle verwarring.” Het was daar met zijn uitstraling want God had verordineerd dat het daar zou zijn. Te midden van al het conflict, merkte niemand het op. Ze zagen de geestelijke betekenis ervan niet in.

67 En zo is het vandaag onder al onze grote vergaderingen en groepen en kerken en denominaties enzovoort. De ene trekt *deze* kant op: “We moeten Baptisten zijn of Presbyterianen zijn, we moeten *dit*, *dat* of het *andere* zijn.” Te midden van dit alles, is er een bloem die groeit. Er is een kracht van God onder ons, die te midden van ons allen verrijst. Laten we even stoppen en het enkele minuten bekijken, en het deze week observeren, en zien hoe het zich recht voor ons ontvouwt. Wij geloven dat God het zal doen. U niet? [De samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

68 Ik zie dat we inmiddels beneden zouden moeten zijn. Dus laten we bidden, ieder van ons.

69 Dierbare God, als wij onze hoofden buigen, in Uw tegenwoordigheid, zijn wij, voelen wij dat we zo ontoereikend zijn om te vragen. Maar U beloofde ons dat als we zouden komen,

dat U ons niet zou afwijzen. En deze grove uitspraken die zojuist gedaan zijn, beslist niet bedoeld om een doctrine te zijn, “één uit een miljoen,” maar slechts om er even bij stil te staan. Want U zei:

. . . eng is de poort, en smal de weg, die naar het leven leidt, en weinigen zullen er zijn die hem zullen vinden.

Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

⁷⁰ O Eeuwige Vader, zend het Evangelielicht door deze stad, tijdens deze komende conventie-week. En als er enig Zaad is, op de een of andere manier, door Uw eigen grote, wijze voorziening, zoals ik het probeerde te illustreren in het sperma van het mannelijke en vrouwelijke, mogen zij de conventie binnenkomen. Moge de Heilige Geest hun Licht geven. We beseffen dat de tijd misschien later is dan we denken dat het is. Wij bidden, God, dat als we hier komen, gewoon gelovend dat er hier misschien iets is dat gedaan zou kunnen worden dat de mensen zou helpen of—of om dat laatste schaap binnen te brengen. We weten dat wanneer de schaapskooi vol is, dat de Schaapherder de deur dan zal sluiten.

⁷¹ Zoals het was als in de dagen van Noach, toen het laatste lid van de familie werd binnengebracht, sloot God de deur. En zij sloegen en beukten, maar het was te laat. Dierbare God, zij hadden de gelegenheid.

U zei: “Ik ben die Deur naar de schaapskooi.”

⁷² En hoe treffend is het lied van de dichter: “Zijn negenennegentig niet genoeg voor U? Maar nee, er was nog één.” Hij zou een klein zwart schaapje kunnen zijn of hij zou een kleine niemand kunnen zijn, het zou de kleine zij of hij kunnen zijn. We weten niet waar ze zijn, maar die laatste moet binnenkomen, en dan zal de deur worden gesloten. O God, Die alle dingen weet, doorzoek vanmorgen onze levens. En stuur ons waar we ook maar heen kunnen gaan zodat wij die laatste mogen vinden zodat de deur gesloten wordt, en de Herder binnenin met de schapen. Sta het toe, Here. Als er die ene hier vandaag is, als die ene die binnen zou moeten komen . . .

⁷³ “Allen die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen. En niemand kan komen, tenzij Mijn Vader hem heeft getrokken.”

⁷⁴ En mocht er een trek zijn of een klein gevoel, dat dit misschien het uur zou zijn voor iemand, hier in dit gehoor hier of beneden of waar ze zich ook mogen bevinden, mogen ze antwoorden: “Ja, Here, ik ben die kleine afgedwaalde die is afgedwaald; en die het heel mijn leven heb afgehouden. Ik—ik—ik voelde dat ik moest komen, maar vandaag hang ik aan de verslagen kant. Ik kan niet omhoog of omlaag. Ik kan geen kant op.” O, moge de grote Herder komen, Zich met tedere handen uitstrekken en die veilig binnen brengen, hem op Zijn schouders leggen en hem veilig terugbrengen.

⁷⁵ Misschien is er hier één, Here, die ziek is, in een soortgelijke toestand waarvan de dokter heeft gezegd: “Er is niets dat gedaan kan worden.” Hij deed zijn best om het te redden, maar hij kon het niet redden. Het ligt buiten zijn bereik. Er—er is niets dat hij kan doen. Zijn medicijn of zijn mes kan er niet bij komen. Maar, o Heer, er is niets te ver weg voor Uw grote arm; en Uw Woord is Uw arm. Dus bidden wij, dierbare God, dat vanmorgen terwijl wij tot U spreken dat Gij naar beneden wilt reiken en diegene op wil pakken die ziek is en zichzelf niet kan helpen, buiten het bereik van alle wetenschappelijke zaken, buiten bereik van de dokter: mogen zij genezen worden. Sta het toe, Here.

⁷⁶ Als wij aan David denken toen hij de zorg had gekregen over enkele schapen, slechts een paar. Maar op een dag kwam er een beer aan en greep dat ene kleine schaap en rukte het weg, en zou het hebben opgegeten (zoals een kanker een lichaam verteert), of een enorme leeuw. Maar David, niet zo heel goed uitgerust, met een—een geweer of, geen zwaardvechter, maar met slechts een slinger ging hij achter dat schaap aan. En toen hij het—het dier vond dat op het punt stond de kleine schaap te doden, versloeg hij het met de slinger. Maar een eenvoudig klein wapen met een stuk leer en een touw, maar hij had er vertrouwen in.

⁷⁷ Wij hebben geen geweldig genie onder ons, Here. We zijn eenvoudige mensen, met een eenvoudig klein gebed, maar we komen vanmorgen achter Vaders schapen aan. Die vrouw, die ellendig op straat heeft gelopen, sigaretten aan het roken, rust proberend te vinden door de sigaret; die man die aan z'n glas rook, en geprobeerd heeft om het terug te zetten, maar de vijand houdt hem vast; die jongen of dat meisje dat geprobeerd heeft het goede te doen, en gewoon geen kracht kan vinden om te breken met het verkeerde; wij komen in de Naam van de Here Jezus om dat schaap vanmorgen op te eisen. Wij trotseren de vijand; want het is een eenvoudig iets, een slinger van gebed, maar wij komen om die ene terug te brengen naar de schaapskooi van de Vader, zodat wij rekenschap kunnen afleggen van de zaken die aan onze hand zijn toevertrouwd. Moge de kracht van God nu geloof zetten diep in de harten van de mensen, en moge die verloren ziel deze morgen terugkeren. Mogen de verleidingen van dit leven hem loslaten, hem laten gaan. En moge hij zichzelf veilig op de schouders van de Meester vinden, weer naar veiligheid terug gedragen. Wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

⁷⁸ God zegene u allen. Tot ik u morgen weer zie; ik draag de dienst over aan broeder Shakarian. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

[Broeder Branham beëindigt het derde deel—Red.]

⁷⁹ Dit, ik—ik hoop dat u . . . dat ik meer genade heb gevonden in de ogen van God en voor u om te geloven dat ik hier zou

staan om u iets te vertellen wat verkeerd was. Ik heb onlangs mijn zesenvijftigste verjaardag gehad. Dit is niet zomaar een boodschap van een oude man. Ik heb dit geloofd sinds ik een jongeman was. En als dit niet waar is, ben ik de meest dwaze persoon geweest die God op aarde heeft gehad. Ik heb mijn hele leven gegeven voor deze Zaak. En mag ik dit met oprechtheid zeggen: al had ik tienduizend levens, zou ik nooit van mening veranderen.

⁸⁰ Nu, genezing ligt binnen ieders bereik. Onthoud: genezing is in u. God plaatste in de perzikboom elke perzik die er ooit in zou zijn toen Hij hem in de Hof plantte. Ziet u, u moet . . . de perzikboom of de appelboom of de fruitboom moet gewoon groeien door het water in de aarde te drinken. Nu, ieder van u heeft deze mogelijkheden in zich om u te bevrijden, want het is God, sinds u in Christus werd geplant, door de doop (geen waterdoop), geestelijke doop. U komt niet in Christus door waterdoop. Door geestelijke doop!

⁸¹ Morgenmiddag, zo de Here wil, zal ik daarover spreken: *hoe* en *wat* de jústte toepassing ervan is. We houden het 's middags zodat het niet een van uw diensten hindert.

⁸² Nu kijk, ieder van u hier staat als een gelovige, zie, dan is het leven dat in Christus was, in u. Het kan, als u het slechts kon zien!

⁸³ Het is de bedoeling van de duivel om u daar vanaf te houden, u verblind te houden. Kan hij u gewoon verblind laten worden, dat is, zie, u weet dan niet waar u heen gaat. Een mens die blind is, kan niet weten waar hij heen gaat, hij moet het inzicht zoeken bij iemand die wel kan zien. Totdat we het kunnen begrijpen, moet iemand ons vertellen wat de Waarheid is.

⁸⁴ En Christus stierf voor u en u bent overgeplant van de wereld in Christus. En alles wat u nodig hebt, bevindt zich binnenin u door de doop van de Heilige Geest. Nietwaar? Nu, het enige wat u moet doen is daarvan beginnen te drinken.

⁸⁵ En naarmate de boom drinkt, begint hij zijn bladeren uit te sprouiten, z'n knoppen, zet elk jaar z'n vrucht. De vruchten zitten niet in de grond; de vrucht zit in de plant. Die dat begrijpen, zeg "amen." [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Dus, ziet u, de vrucht zit in de plant, en elke plant moet uit zijn bron drinken. Als de regen neerkomt, geeft het die plant leven om van te drinken. En terwijl hij drinkt, groeit hij.

⁸⁶ En hij groeit op totdat hij in volle knop staat, net zoals bij de gemeente, om in dit tijdperk te bloeien.

⁸⁷ En terwijl wij drinken, groeien wij. Maar als de plant weigert te drinken, dan kan de plant niet groeien. En als u het gewoon wilt geloven; nu, individueel!

⁸⁸ Natuurlijk weet u hoe de Here doet, verschillende dingen laat zien van wat u hebt gedaan en wat u niet had behoren te doen, enzovoort, in de samenkomst. We hadden gehoopt dat de Heilige Geest vanmorgen op ons zou vallen en zo zou doen, terwijl we hier stonden. Maar ik bleef wachten.

⁸⁹ Ik denk dat het de zenuwachtigheid is, denkend dat ze op de lagere verdieping willen dat we hier uit moeten, zie. Maar, ze willen ons; we zijn nu al laat.

⁹⁰ Maar geloof dit met heel uw hart. Alstublieft. Als ik—als ik genade heb gevonden in uw ogen als een betrouwbaar persoon, geloof dit. Nu, leg uw handen op—op elkaar.

⁹¹ Nu kijk, nu de Bijbel zei niet: “Deze tekenen zullen William Branham volgen.” Zei niet: “Het zal alleen Oral Roberts volgen.” Zei niet dat het “broeder Kopp” zou volgen of “iemand.”

⁹² “Deze tekenen zullen hén volgen,” meervoud, “die geloven. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Het is die kracht van God die in u is, die het Leven brengt, naar de persoon waar u uw hand op hebt gelegd, de Levengevende bron van de Heilige Geest.

⁹³ Dierbare God, in de Naam van Jezus Christus, op dit cruciale moment, waarin de gemeente...mogen zij op dit ogenblik opstaan, zonder zenuwachtigheid, en moge de Kracht die Christus uit het graf deed opstaan, nu aan hen de Waarheid van het Evangelie levend maken, dat Jezus' opdracht was: als zij “de handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Moge iedere demonische kracht, iedere ziekte, iedere kwaal, iedere aandoening, iedere kwelling, die de mensen is overkomen, moge het nu meteen vertrekken door geloof. Als gelovige mensen vragen wij het in Jezus Christus' Naam. Amen.

⁹⁴ Hef nu uw handen omhoog en prijst Hem als u gelooft dat Hij het doet.

⁹⁵ Dierbare God, deze baby zal sterven, Here, tenzij dit wordt gedaan. Ik bestraf deze knobbel, in de Naam van Jezus Christus. Moge het het onschuldige kind verlaten. Amen.

Nu, de dokters hebben geprobeerd, en ze hebben gefaald. Geloof gewoon.

EÉN IN EEN MILJOEN DUT65-0424
(One In A Million)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagochtend 24 april 1965 voor het ontbijt van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in Clifton's Cafeteria te Los Angeles, Californië, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org